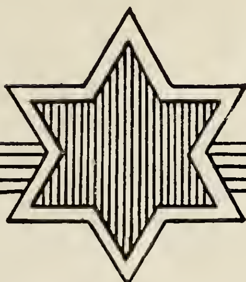
SKANDINAVIENS STJERNE

Præsident Heber J. Grant.
* 22. 11. 1856 † 14. 5. 1945.

KIRKENS NYE LEDER.

George Albert Smith

**Profet, Seer og Aabenbarer.
Født d. 4. 4. 1870.
Leder af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, d. 21. 5. 45.**

George Albert Smith blev født i Salt Lake City i Utah. Han modtog sin Skoleuddnelse i Utahs offentlige Skoler og afsluttede den i Utahs Universitet. Han gik da ind i Forretninglivet og deltog i det politiske Liv, indtil det kirkelige Arbejde helt lagde Beslag paa hans Tid.

Han modtog Kaldet som Missionær for Kirken og blev sendt til Sydstaterne, senere fungerede han som Missionens Sekretær. I 1903 blev han ordineret som en af Kirkens 12 Apostle.

I 1919 tiltraadte han Embedet som Præsident over den europæiske Mission, hvilken Stilling han beklædte i nogle Aar, men hans største Virke i det kirkelige Arbejde har sikkert været hans Arbejde i Kirkens Ungdomsorganisationer, hvis Leder han har været gennem en Aarrække. Ham skyldes en Del af Æren for, at Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige i Dag kan opvise en Spejder-Organisation, der af officielle amerikanske Talsmænd betegnes som den bedste i Amerika.

Profetens Død.

Det var med Sorg vi modtog Budskabet om Præsident Grants Død. Kirkens Leder vilde være blevet 89 Aar til November, hvorfor der kan siges om ham, at han døde »mæt af Dage«. Præsident Grant var Kirkens syvende Præsident og med Undtagelse af Brigham Young den, der længst har præsideret over Kirken. Han var et udvalgt Redskab i Herrens Haand til at udrette meget godt for Jesu Kristi Kirke. Under hans Præsidium er Kirken vokset mere end under nogen anden Præsident, Kirkens Organisation mere udbygget end nogensinde, Zions Stave skudt sig helt frem til Amerikas Østkyst og ligeledes helt over til Kalifornien.

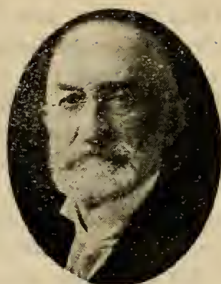
Begravelseshøjtideligheden fandt Sted Fredag den 18. Maj i det store Tabernakel i Nærværelse af en uhyre Menneskemængde, ligesom andre Tusinder deltog i Højtideligheden gennem Udsendelsen i Radioen. Talerne ved Sørgegudstjenesten var Kirkens nuværende Præsident George Albert Smith samt Præsidenterne J. Reuben Clark og David B. Mc Kay.

Med Præsident Grants Død har de Hellige mistet en stor Leder, der aldrig sparede sig selv for Sandhedens Sag. Trofast hele sit Liv mod Kirken, loyal i al sin Færd, en Herrens Stridsmand, saadan var vor elskede Profet. Han var et værdigt Eksempel for Kirkens Medlemmer og for alle Jordens Mennesker.

Kirken lever videre. En ny Profet, Seer og Aabenbarer er allerede kaldet til at lede og styre Herrens Værk paa denne Jord. Vi vil bede for Præsident Smith, som vi altid har bedet for vor afdøde Præsident. Herren velsigne ham i det højeste Kald, der i dette Øjeblik er givet noget Menneske paa denne Jord.

Orson B. West

Heber J. Grant

Profet, Seer og Aabenbarer, Leder af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige. Født 22. 11. 1856, d. 14. 5. 1945.

Heber J. Grant fødtes i Salt Lake City i Utah, og var saaledes den første i Utah fødte, som opnaaede Æren af at blive udvalgt først som Apostel og siden som øverste Leder af Mormon-Kirken.

Som ung studerede han paa Brigham Young Skolen og Utah Universitetet. Han hæmmedes meget i sine Studier af en konstant Hovedpine, som han først i en senere Alder blev befriet for, da det konstateredes, at den skyldtes en Øjensygdom. Men allerede dengang viste han noget af det, der senere skulde blive hans Hoved-Karakteregenskab: Udholdenhed. Saaledes havde han en forfærdelig daarlig Haandskrift, og hans Lærere havde i en Aarrække ligefrem Morskab af at fremvise hans Skriverier. Saa bestemte han sig pludselig til, at nu skulde han lære at skrive — han tog Undervisning, arbejdede ihærdigt, — og modtog Diplom i en Konkurrence i Skønskrift, ja, blev senere Professor i Skrivning paa Universitetet i Utah og regnedes indtil for faa Aar siden for den i Utah, der havde den smukkeste Skrift.

Da han endnu var Dreng, tilbød Biskoppen engang hans fattige Mor at lade hendes Hus underkaste en haardt tiltrængt Reparation, men Drengen bad sin Moder om at afslaa Tilbudet — naar han blev voksen, skulde han bygge hende et helt nyt Hus! — Der blev selvfølgelig leet af ham, — men da han var 21 Aar, kunde han forære sin Mor et helt selvbygget Hus, som han endda tillod sig at invitere Biskoppen til at bese!

Sin Karriere begyndte han som Bud i et Assuranceselskab! Fra denne beskedne Stilling steg han gradvis, kom ind i en Bank, blev Kasserer og siden Direktør, hvorfra han modtog Stillingen som Direktør for Staten Utahs Bank, da denne blev oprettet i 1890. Han regnedes indtil sin Død for et af USA's fornemste Forretnings-Genier. Han var i en lang Aarrække Direktør for en Række af de betydeligste Selskaber i Utah og holdt faktisk Traadene til hele Forretningsverdenen i Utah i sin Haand, da han af sin Kirke blev kaldet til en Missionsvirksomhed til Japan, hvortil han rejste i 1901, opgivende sine verdslige Stillinger.

Efter dene modtog han adskillige Kaldelser til andre Arbejder for Kirken, som siden i højeste Grad har forstaaet at benytte hans fremragende Evner paa det økonomiske Omraade.

I 1882 modtog han Kaldelsen som Apostel, og i 1918 blev han Kirkens øverste Leder.

I Begyndelsen af Aarhundredet var Præsident Grant i Sverige, og det lykkedes ham der at formaa *Kong Oscar* til at give Mormonerne Religionsfrihed paa Trods af Ministrene. Hans Besøg i Danmark i 1937 gav Anledning til en Del Presseomtale, og bl. a. indviede han den ny Kirke i Esbjerg. I København talte han ved et stort Møde den 18. August i den smukke Kirke ved Borups Allé og skabte Sensation ved under Mødet at sætte sig til Flyglet og spille og synge en af Kirkens Sange! Han var da 81 Aar!

Foruden for sin Indsats paa det kirke-økonomiske Omraade, der naturligvis blev af stort Omfang paa Grund af hans særlige Evner i den Retning, vil Præsident Grant sikkert i særlig Grad blive husket af Kirkens Medlemmer for sin ihærdige Forkyndelse af VISDOMSORDET, der i 1833 blev publiceret af Kirkens Stifter, Joseph Smith, som Sundhedslov for Medlemmerne. Med sin ovenfor omtalte Udholdenhed blev Præsident Grant aldrig træt af at tale om denne Lov, og hans høje, ranke Skikkelse, som selv i hans høje Alder forblev spændstig og sund, var det bedste Bevis paa Rigtigheden af hans Budskab.

Dødsfald blandt de Halvfjerds.

En af de Halvfjerds, Ældste Samuel O. Bennion, døde den 8. Marts i Aar og begravedes fra Assembly Hall under Det første Præsidentskabs Ledelse og med Præsident J. Reuben Clark jun., Antoine R. Irvins, George Albert Smith og David O. McKay som Talere.

Ældste Bennion havde i 26 Aar været Præsident for Missionen i Centralstaterne med Hovedkvarter i Independence i Missouri, hvor han ogsaa deltog i det kommunal-politiske Arbejde og derved vandt sig mange Venner ogsaa uden for Kirken. En af disse var den nyindsatte Præsident for De forenede Stater, Harry S. Truman, der efter Dødsfaldet sendte Søster Bennion et Telegram af følgende Ordlyd: »Har netop faaet at vide, at Mr. Bennion er død. Jeg har mistet en Ven, og Utah har mistet en af sine store Mænd. Jeg deltager oprigtigt i Deres Sorg.«

SØNDAGSSKOLEN

August 1945.

NADVERVERS

Nu omkring Dit Nadverbord
trindt og tæt vi tager Sæde
med den Tro, at i Dit Ord
Du er sandelig tilstede.

KORLEKTIER

1. Søndag. *For Børn under 10 Aar*

Josva. 1. Kap. 9. Vers: Vær frimodig og stærk, forfærdes ikke og ræddes ikke; thi Herren din Gud er med dig paa al den Vej, som du skal vandre paa.

2. Søndag. *For Børn over 10 Aar*

2. Trosartikel: Vi tror, at Menneskene vil blive straffede for deres egne Synder og ikke for Adams Overtrædelse.

3. Søndag. *Junior Klassen*

Matth. 6. Kap. 6. Vers: Naar du beder, da gaa ind i dit Lønkammer og luk din Dør og bed til din Fader i Løndom, og din Fader, som er i Løndom, vil belønne dig aabenlyst.

4. Søndag. *Senior Klassen*

Pagtens Bog, 101. Kap. 54. Vers: Og se, Vægterne paa Taarnet vilde have set Fjenden, mens han endnu var langt borte, og da kunde I have gjort Jer rede og forhindret Fjenden i at nedbryde dens Gærde og frelst min Vingaard fra Fordærverens Haand.

Kaj J.

Stævne i Juli

Fredag, Lørdag og Søndag den 20., 21. og 22.

Se Side 101.

Genealogisk Forening.

Som bekendt har de ældste Kirkebøger under den sidste Del af Krigen været evakueret og følgelig ikke tilgængelige for Arkivarbejdet. Da vi nu endelig har faaet Fred er disse Arkivalier atter kommet tilbage og disponible for Slægtsforskningen, og jeg vil derfor gerne opfordre de Søskende, som ikke allerede har faaet fundet deres Slægt om at tage fat nu. — Nu venter vi jo ogsaa, at der snart vil blive aabnet for Adgang til at sende Post til Amerika, saa vi kan faa alle de Tempelskemaer, vi har liggende, sendt over til Templerne.

Vi har nu genealogiske Foreninger i alle Grenene i den danske Mission undtagen een, og disse Foreninger vil gerne være Søskende behjælpelig med alt vedrørende Slægtsarbejdet, og de Søskende, som ikke allerede har deres Slægtsarbejde i Orden, kan trygt henvende sig der. — Vi har ca. 150 Medlemmer i de genealogiske Foreninger, men da Skandinaviens Stjerne udsendes i ca. 3 Gange saa mange Eksemplarer, maa der være mange Søskende, som vi ikke har den Glæde at tælle som Medlemmer, og som vi derfor henvender os til, om at støtte vor Forening til Løsning af de Opgaver, som er vore. — For ca. 2 Aar siden oprettede vi et Opsparingssystem i den Hensigt at opspare Midler til Udførelse af Slægtsarbejde. — Gennem dette System har vi siden da financieret godt 3000 Navne, som sammen med mange andre, hvor Arbejdet er betalt direkte af den, som har bekostet dette, nu ligger klar til at sende til Templerne, naar vi atter faar Postforbindelse. Og til alle de, der ikke har faaet Slægtsarbejdet udført, og som ikke godt kan afse Beløbet for et saadant paa een Gang, vil jeg sige: Tegn en Sparekonto ved genealogisk Forening og indbetal smaa, maanedlige Beløb, saa vil det vise sig, at mange Bække smaa, hurtigere end man aner det, bliver til en stor Aa. —

Ejnar Nielsen.

Ungdomsstævne i Aalborg.

Ungdomsstævne — et herligt Ord, fordi det rummer dejlige Minder. Husker De før Krigen, hvorledes vi faktisk hele Aaret glædede os til det kommende Stævne, og hvorledes vi i kammeratligt Samvær havde nogle dejlige Dage sammen. Hvor har vi i de sidste 5 Aar savnet det altsammen, i al den Tid, hvor Krigens frygtelige Tryk har hvilet over alt. Saa meget mere glædeligt er det, at vi nu kan tro og tænke igen som frie Mennesker og komme sammen igen som i »de gode, gamle Dage«.

Derfor er det en speciel Glæde, at vi i Aar kan invitere til Ungdomsstævne i Aalborg i Dagene 20.—21.—22. Juli, og der skal lyde et hjerteligt velkommen til alle Søskende, unge som ældre.

Rejsevanskeligheder er der naturligvis endnu, men de er ikke større, end de kan overvindes. Der gaar nu Tog paa alle Hverdage, og for Sjællændernes Vedkommende er der ogsaa Kalundborg-Aarhus Overfarten.

Stævnet vil komme til at forme sig paa følgende Maade:

Torsdag: Modtagelse af tilrejsende Søskende.

Fredag: Udflugt, om Aftenen stor Korkoncert af de forenede Kor.

Lørdag: Instruktionsmøder, Rundtur i Aalborg og festligt Samvær om Aftenen.

Søndag: Kl. 10 Ungdomsmøde, Kl. 7 stort Aftenmøde.

Angaaende Indkvarteringen beder vi Dem henvende Dem til den lokale Ungdomsforening eller skrev direkte til Hovedbestyrelsen, Valdemarsgade 2, Aalborg, om De ønsker, at vi skal skaffe Dem Hotel, eller De ønsker at blive indkvarteret hos Søskende. Men gør det nu, for det er i den elvte Time. Og vi lover Dem, at vi vil gøre alt for, at De ikke skal blive skuffet over at have taget Turen til Aalborg.

Velkommen og paa Gensyn i Aalborg.

Militærtjeneste eller civilt Arbejde?

12. Trosartikel: Vi tror, at vi bør være Konger, Præsidenter og Øvrigheder underdanige samt adlyde, ære og opretholde Lovene.

Ældste Wayne Blomquist, som for Tiden er Korporal i den amerikanske Hær, talte i København under Foraars-Konferencen. Som Svar paa en tidligere stillet Forespørgsel behandlede han blandt andet Emnet: Kirkens Stilling til Militærspørgsmaalet.

Han udtalte blandt andet: »Kirkens øverste Præsidentskab udsendte den 3. Oktober 1942 et Budskab, hvori det hed: *Kirken er og maa være Modstander af Krig, thi Krig er fra Satan, og denne Kirke er Kristi Kirke, som forkynder Fred og Retfærdighed og Menneskenes Broderskab. — — — Vi fornyer vor Erklæring, at mellemfolkelige Stridigheder og Konflikter burde afgøres paa fredelig Vis. Dette er Herrens Regeringsmetode.* Men samtidig med at Præsidentskabet siger dette, saa glemmer det heller ikke, at vor Kirkes 12. Trosartikel forlanger af hvert enkelt Medlem, at det skal efterleve det Lands Love, som det er underkastet. Og da De forenede Staters Regering og Lov forlanger Mandskab udskrevet til Militærtjeneste, saa bøjer Kirkens Ledelse sig herfor og stiller sig bag det indkaldte Mandskab for at skaffe dem saa gode Vilkaar som muligt i Hæren og Mulighed for der at leve deres Religion. Saaledes har Kirken faaet Tilladelse til at holde 38 Feltpræster til Betjening af de indkaldte Mormoner.«

Som sin personlige Overbevisning udtalte Broder Blomquist, at Soldaterlivet rummede langt flere Fristelser end det civile Liv, at det uvægerligt virkede forraaende og demoraliserende. At det var nødvendigt for at skabe det rette Fjendehad og den rette »Begejstring« hos det unge Mandskab, at det som Led i Uddannelsen fik forevist Film, der viste »Fjendens dyriske Ondskab«, »Blodterror«, »Bombardementer af Civilbefolkningen« og saa fremdeles. De daarligste Instinkter skulde vækkes til Live hos Soldaterne for at faa dem i den rette Stemning til den Gerning, de skulde ud i — — —!

— — — —

Vi kan altsaa slaa fast som absolut sikkert: 1) Kirken tager paa det bestemteste Afstand fra Krig. Det er Satans Værk, og Broder Blomquists personlige Vidnesbyrd lader ingen Tvivl herom. — 2) Kirken tillader sine Medlemmer at deltage i Krigen og fritager dem for det personlige Ansvar for de Gerninger, de udfører i deres Egenskab af Soldater, fordi den er bundet af Kirkens Trosartikler, som befaler Lydighed mod Landets Love.

Herom kan der ikke være nogen som helst Tvivl. Forholdet er klart som Dagen. Og i Overensstemmelse hermed ser man, at ogsaa herhjemme trækker Medlemmer af vor Kirke i Uniform, baade i Fredstid og i Krigstid. Men er dette rigtigt?

I Amerika som i de fleste andre Lande er den Mand, som nægter at lade sig indkalde til Militærtjeneste, en Forbryder, som har overtraadt Landets Love og derfor gør sig fortjent til Straf. Og i Danmark? »Lov Nr. 187 af 20. Maj 1933 om Værnepligtiges Anvendelse til civilt Arbejde« siger i sin første Paragraf: »Værnepligtige, for hvem militær Tjeneste af enhver Art efter foreliggende Oplysninger maa anses for at være uforenelig med deres Samvittighed, kan af Indenrigsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren fritages for militær Tjeneste mod at anvendes til andet Statsarbejde, der dog ikke maa have militære Formaal.«

Heraf følger uomtvisteligt, at den danske Militærnægter ikke er Forbryder, ikke overtræder nogen Lov, men tværtimod viser sig den paagældende Lov underdanig, idet han retter sig efter dens Forskrifter.

Og hvorledes saa med Grundlaget for Kirkens Tilladelse til at deltage i Militærtjenesten og dens Fritagelse for det personlige Ansvar for de militære Handlinger? Grundlaget, som var, at Medlemmerne skal være deres Lands Love underdanige? *I dette Land gælder denne Tilladelse selvsagt ikke,* saa meget kan siges med den Overbevisning, som den logiske Gennemtænkning af Spørgsmaalet giver.

Men skal vi da finde os i alt? Skulde vi finde os i det, som skete i Danmark mellem den 29. August 1943 og den 5. Maj 1945? Lærdommens og Pagtens Bog giver i sit 98.

Kapitel det tydelige Svar herpaa. Læs selv baade dette og det 134. Kapitel igennem. Her skal blot gives nogle enkelte Citater for at paapege de vigtigste Sætninger i denne Forbindelse: »Og den Lov i Landet, der er forfatningsmæssig, som understøtter Frihedsprincipper og forsvarer Folkets Rettigheder, tilhører alle Mennesker og er forsvarlig for mig — — — —, hvad der er mer eller mindre end dette, komme af det Onde.« — »Derfor burde man med Flid søge efter ærlige og vise Mænd, ja, gode og forstandige Mænd skal I beflitte jer paa at understøtte. Hvad der er mindre end dette, kommer af det Onde. Og jeg giver Jer den Befaling, at I skal afstaa fra alt ondt — — —.«

Her gives der os altsaa ikke alene Regler for vor Efterlevelse af Lovene, men der paalægges os ogsaa et *Ansvar for Udvælgelsen af Landets ansvarlige Øvrighed og for de Love, som denne Øvrighed giver*. Det er ingen Skade til at erindre om dette vigtige Punkt nu, hvor vi antagelig snart vil blive præsenteret for et Forslag til en ny Militærlov. Det vil være klogt at have Opmærksomheden henvendt paa, at den ovenforomtalte Paragraf om Værnepligtsaftjening ved civilt Arbejde ikke bliver skudt ud — —!

I det 134. Kapitel siges blandt andet: »Vi tror, at ingen Regering kan bestaa i Fred, medmindre saadanne Love bliver affattede og holdt ukrænkede, som vil sikre hvert Menneske Samvittighedsfrihed, Ret til og Kontrol over Ejendom, samt Livets Beskyttelse.« — — »Vi tror, at alle Mennesker er pligtige til at understøtte og opretholde de respektive Regeringer, hvorunder de staar, saa længe de bliver beskyttede i deres naturlige og uafhændelige Rettigheder — — —.« »Men vi tror, at alle Mennesker har Ret til at forsvare sig selv, deres Venner og Ejendom og Regeringen imod alle ulovlige Angreb og Anmasselser i alle Tilfælde, *hvor man ikke er i Stand til straks at henvende sig til Loven og erholde Hjælp.*«

Efter ovenstaaende Citater kan der vel næppe være Tvivl om, at vi ikke handlede i Strid med den 12. Trosartikel, fordi vi mellem 29. August 1943 og 5. Maj i Aar ikke holdt os de øjeblikkelige Love alt for efterrettelige? Til Gengæld indrømmer vi nu vor absolutte Pligt til at indordne os saa-

FOR LEDERE.

Om Forprogrammerne.

Der er tre Grundregler for Forprogrammer:

1. De skal have et bestemt Formaal (Emne).
2. De maa aldrig være kedelige.
3. De maa aldrig stivne i bestemte Former.

Det lyder selvfølgeligt, og man tror maaske, at disse Regler følges i alle Organisationerne, og at det derfor ikke er nødvendigt at gøre opmærksom herpaa? Imidlertid findes der en udmærket Prøve for, om Programmerne er, som de skal være: Er Medlemmerne tilbøjelige til at komme forsent (eller slet ikke at komme) til Møderne, saa er der noget i Vejen med Programmerne. Saare simpelt!

Ingen Del af Programmerne maa afhænge af Tilfældigheder! Alt skal være forberedt til mindste Detaile, og man bør i højeste Grad passe paa den Kategori af Medlemmer, som gerne paatager sig at medvirke, men som ikke paaskønner den Tillid, der derved vises dem, og enten bliver borte eller undlader at forberede sig. Saadanne Folk kan man roligt sætte paa »den sorte Liste« og undlade at benytte i et passende Tidsrum.

Mange er tilbøjelige til at stille et Skema op, hvorefter alle Programmer laves: Sang, Bøn, Sang, Tale over selvvalgt Emne, Deklamation, Sangsolo, Punktum. Der findes ingen større Falliterklæring i denne Forbindelse end at udgive »Tale over selvvalgt Emne« til et Program. Ved en saadan Handling fraskriver Bestyrelsen sig nemlig enhver Kontrol med Indholdet og umuliggør, at Programmet bliver et samlet Hele, som bærer Præg af Organisationens Formaal og Arbejde og den enige Ledelse, der staar bagved. Og saadan skulde det jo gerne være. Paa samme Maade med Sange og Deklamationer. Bestyrelsen skal bestemme, hvilken Sang, den paagældende skal synge, og hvilket Digt, der skal læses. Det giver ogsaa langt den største Udvikling for de deltagende!

Læg et Arbejde i Forprogrammerne, forsøg at finde paa Afveksling fra Gang til Gang, faa eventuelt fremmede til at komme og deltage, sæt som Motto: En Sensation ved hvert Møde!

---

vel under den 12. Trosartikel som under den danske Grundlov, som atter er raadende her i Landet. Og vi vedkender os vort Ansvar for de Love, som de folkevalgte Mænd giver, og derfor støtter vi de Mænd og Kvinder, som agter at give Love, der er i Overensstemmelse med vor Opfattelse af den ideelle Samfundsorden. *J. Schmidt.*

Nyheder fra Amerika.

Ved Generalkonferencen i April i Salt Lake City indvalgtes Ældsterne Seymor Dilwarth Young og Milton R. Hunter til at udfylde de vakante Pladser i de Halvfjerds Raad efter Rufus K. Hardy og Samuel O. Bennion.

Vi har haft den store Glæde at modtage et Telegram fra forhenværende Missionspræsident Mark B. Garff, i hvilket han udtrykker sin Glæde over Danmarks Befrielse, sender Hilsener til Søskende og beder Gud velsigne alle.

Tak, Præsident Garff! Det gjorde os godt. Vi nedbeder Guds Velsignelse over Præsident og Søster Garff og deres Familie.

Søster Amy Brown Lyman og hendes Raadgivere blev ved Aprilkonferencen i Salt Lake City hæderligt afløst som Præsidentskab for Generalhovedbestyreelsen for de kvindelige Hjælpeforeninger.

Den nye Bestyrelse bestaar af følgende: Belle Smith Spafford, Præsident, Marianne C. Sharp, 1. Raadgiver og Gertrude R. Garff, 2. Raadgiver.

Søster Garff er os velbekendt, idet hun sammen med sin Mand, Præsident Mark B. Garff var det sidste Præsidentpar i Den danske Mission før Krigen. Vi er lykkelige over Valget paa Søster Garffs Vegne.

I frivillig Dødslejr. Fra Amerika meddeles, at Videnskabsmænd, for at forsøge at finde den bedste Behandling af udsultede og befriede Fanger fra de tyske Koncentrationslejre, har paabegyndt Forsøg med frivillige, som har stillet sig til Raadighed ved at gennemgaa et halvt Aars Sulte- og Arbejdskur med paafølgende Redningsbehandling. De 35 paagældende, som har stillet sig til Raadighed for Videnskaben og for at frelse de tidligere Fanger, er alle Militærnægtere.

Nyt om »Monty«. I et Interview med General Montgomery skriver Berlingske Tidende bl. a. »Med sin udprægede Selvdisciplin har Montgomery trænet sig selv op til at være en god Soldat for at kunne være en god General. *Han ryger ikke og drikker ikke, men læser meget i Biblen.*« En anden Avis fortæller meget træffende, hvordan Eisenhover under Mødet med Russerne i Tyskland under en Festmiddag maatte redde ham ud af den Knibe, da Russerne forsøgte at formaa ham til at skaale med sig. Aviserne finder det ganske i sin Orden, at en betydende Mand, som Verden ser op til, hverken ryger eller drikker!

Ungdoms-Stævne i Aalborg 20.-22. Juli.

Foraars-Konferencerne.

Odense. Den 29. April afholdtes Konferencen, for første Gang under Besættelsen, uden at Missionspræsident Orson B. West var tilstede. Et Brev fra denne blev i Stedet oplæst ved begge Møder.

Grensforstanderskabet blev organiseret, saaledes at det foruden Jørgen Christensen og Axel Mathiesen omfatter Thomas Thomsen og med Str. Anna Jørgensen som Sekretær.

Det kunde glædeligvis konstateres, at Mødeprocenten er blevet større siden Missionærernes Ankomst til Distriktet.

København. Konferencen indledes som sædvanlig med Koncert Fredag Aften. Særlig Lykke blandt de mange udmærkede Numre gjorde to Negro-Spirituals, sunget af fire Brødre fra Koret. Det var en virkelig Fornyelse i Repertoiret.

Søndag den 27. Maj holdtes de egentlige Konference-Møder med Præstedomsmøde om Morgenen og derefter Søndagsskole. Denne havde denne Gang formaaet at stille et ganske udmærket Program paa Benene, og især Børnene viste sig dygtige og interesserede.

Aftenmødet, der var meget fint besøgt, havde en ekstra Attraktion: Ældste Wayne Blomquist fra Amerika talte med Tolk! Det var næsten, som om vi var vendt tilbage til »gamle Dage«. Broder Blomquist talte smukt og indtrængende om det, som Søskende og de mange tilstedeværende Venner af Kirken forventede at høre om: Broder Blomquists personlige Stilling og Følelser overfor Krigen og dennes Indvirkning paa Vilkaarene for Evangeliets Udbredelse. Derefter talte Missionspræsidenten opmuntrende til Søskende og forkyndte Evangeliet til de fremmede.

Fredag den 1. Juni havde Den kvl. Hjælpeforening og Ungdomsforeningerne slaaet sig sammen om Underholdning og Bazar. Underholdningen bestod i Opførelsen af Vaudevillen »Nej«, hvis spinkle Handling fik en nydelige Udførelse. Man kunde have ønsket en mere formaalstjenlig Udnyttelse af det store Arbejde, der her var lagt i noget til Dels ligegyldigt. Men Publikum morede sig og Aftenen forløb iøvrigt straalende med stort Overskud til Menighedsarbejdet. *JS.*

Esbjerg. Konferencen indledtes den 8. Juni med en Koncert. Koret sang mange gode Numre, og den kendte Esbjergsanger, Hr. Erhard Iversen, sang tre Sange. Ligeledes spillede en ung Dame. Fru Mikkelsen, to dejlige Musiknumre paa Klaveret.

Efter Koncerten takkede mange af vore Venner Koret for den dejlige Aften.

Tilstede var *79,* hvoraf de fleste var Venner.

Esbjerg Gren ønsker herigennem at takke Koret for dets udmærkede Arbejde.

Konferencen fortsatte Søndag Form. Kl. 9 med et Præstedomsmøde. Tilstede var *19* Br. Da Præstedømmet ikke kunde blive færdig med Mødet om Formiddagen, fortsattes Mødet Kl. 14, hvor der var *14* Brødre tilstede. Kl. 10 Formiddag indledte Distriktspræsident, Broder Villiam Pedersen, Mødet. Efter Sang og Bøn blev Tiden overgivet til Søndagsskolen, hvor et godt Program blev udført.

Børnene udførte deres Del meget smukt. Blandt andet kan nævnes en lille Tale holdt af en lille Søster ved Navn Tove Jensen. Hendes Ord gjorde dybt Indtryk paa de tilstedeværende.

Som Slut paa Programmet talte Søster Jessen fra Viborg til Børnene.

Derefter blev Tiden overgivet til den genealogiske Forening ved Br. Ejnar Nielsen, der talte over Emnet »Frelsere paa Zions Bjerg«. Hvorefter Broder Jes P. Jessen talte om Slægtsarbejdet.

Tilstede var 72.

Gudstjenesten afholdtes Søndag Aften Kl. 19,30. Aftenens Talere var Missionær Elmer Mørck og Missionspræsidenten Orson B. West.

Alle, der var tilstede, følte, at disse to Herrens Tjenere var inpireret af Guds Aand, og alle var vi enige om, at denne Dag havde været en stor aandelig Fest. Tilstede 56.

Mandag Aften holdt Kv. Hjælpeforening Basar. Der indkom et pænt stort Beløb, hvilket Foreningens Bestyrelse var meget glad for, da der gennem Vinterens Løb var blevet brugt en hel Del Penge *BL.*

LANDET RUNDT.

Esbjerg:

Mandag den 28. Maj blev Thøger Biltoft døbt af Ældste Alving Andersen.

Lørdag den 16. Juni viedes Str. Dagny Nielsen til Broder Niels Peter Olsen. Missionspræsident Orson B. West forrettede Vielsen.

Søndag den 17. Juni blev Br. og Str. Johannes Sørensens lille Datter velsignet af Faderen og fik Navnet Anni Sørensen.

Odense: Søndag den 15. April ordineredes *Børge Andersen* til Ældste af Elmer Mørch, og Søndag den 29. April ordineredes *Thomas Thomsen* til Ældste af Elmer Mørch.

København: Søndag den 27. Maj blev følgende døbt: Kurt Clifford Jensen af Missionspræsident Orson B. West, Haandspaalæggelse ved Enok Andersen. Ingrid Marion Jensen af Missionspræsident Orson B. West, Haandspaalæggelse ved Ældste Richard Gregersen. Elmer Esben Kofoed af Missionspræsident Orson B. West, Haandspaalæggelse ved Ældste Einar Hansen. Ed-

vard Vilhelm Poul Christian Hansen af Ældste Figat H. Breum, Haandspaalæggelse ved Missionspræsident Orson B. West.

Søndag den 27. Maj blev Myrthla og Aage Jensens Søn, født den 26. Februar 1945, velsignet af Missionspræsident Orson B. West og fik Navnet Knud Erik Jensen.

Ovenstaaende Søskende ønskes alle hjertelig Tillykke!

Den 28. Maj døde en af Køhavns Grens ældste, Str. Elna Andersen, næsten 85 Aar gammel. Hun havde været Medlem af Kirken siden 1893 og døde som en trofast Sidste Dages Hellig, der i aarevis havde virket meget for Evangeliet, specielt i Den kvl. Hjælpeforening. Str. Andersen blev begravet fra Kirken Lørdag den 2. Juni.

Ære være hendes Minde!

København: Ungdomsforeningerne havde arrangeret en Udflugt 2. Pinsedag, 21. Maj, pr. Cykle og Tog til et Skovbryn, hvor Spejderne laa i Pinselejr. Det blev en helt igennem vellykket Tur, og især interesserede det meget at se Spejderne i Aktivitet. At Bestyrelsen kunde komme som en Overraskelse med en Indbydelse til samtlige Deltagere fra Søster Olsen i Virum og hendes to Døtre til en en Forfriskning i deres nærliggende Hjem, bidrog naturligvis ogsaa til at sætte Stemningen i Vejret. Modtagelsen i Str. Olsens Hjem var ganske ovenud, og Traktementet særdeles lækkert. Vi siger Tak! *JS.*

Aalborg: Søndagsskolens Forældrefest Langfredag var for at komme i Kontakt med Forældrene, og det var et alvorligt Program, og derefter Samtale, hvor Søndagsskolens Problemer blev drøftet. Tilstede 35. *Andreas Fristrup.*

Moders Dag: Søndagsskolen havde i Ugen før Moders Dag udsendt særlige Indbydelser til alle Grenens Mødre i Form af ualmindelig smukke Kort med forskellige farvetrykte Blomster. Resultatet blev, at der kom 40 Mødre tilstede.

Af Programmet, som blev udført, maa nævnes den 5-aarige Gert Fristrup, som med høj og klar Stemme sang »Violer til Mor« akkompagneret af sin Mor.

M.H.B.

Fredag den 1. Juni afholdt Ungdomforeningen sin Foraarsfest, hvor først et Program blev udført i den store Sal af Kor og Solister.

Aftenens Gæst, Hr. Kapelmester Sonne, spillede en Afdeling Klaversoli.

Derefter spillede Hr. Sonne op til Dans i den lille Sal, hvor savel unge som ældre fik en fornøjelig Svingom. Senere blev der serveret Dessert.

Chr. Johansen.

Vi ses i Aalborg i Juli — til Stævnet!

Søndagsskolen.

Til Fordel for Søndagsskolens Udflugt afholdtes Fest d. 11. Maj. Et fornøjeligt Program blev udført. Aftenen gav et pænt Overskud. Tilstede ca. 100.

Udflugten afholdtes d. 5. Juni — Grundlovsdag — og foregik i 4 Char-a-banc'er, som var festligt pyntet med Blomster og Flag. Turen gik til Lundby Bakker, hvor der blev leget og senere uddelt Is. 70 var med paa Udflugten.

Andreas Fristrup.

Aarhus: Aarhus Gren afholdt i Anledning af Mors Dag et Program, der baade Formiddag og Aften formede sig som en Hyldest til vore Mødre. Største Deltagelse var om Formiddagen, hvor et glimrende Program var lagt ved Søndagsskolen, der var Deltagelse af saavel Børn som Voksne og sluttede med, at der blev uddelt Blomster til Mødrene. Mødets heldige Udfald kan vist bedst forklares ved at fortælle, at der ved dets Afslutning næppe var et Øje, der var tørt. Tilstede var 37 Voksne og 41 Børn. Aftenens Talere var Str. Else Jensen — Br. Peter Trust og Ricardt Nielsen, der alle omhandlede en Mors Betydning for denne Jord. Passende Sange var ledsaget Talerne. Til sidst talte besøgende Broder fra København. Ældste William Pedersen.

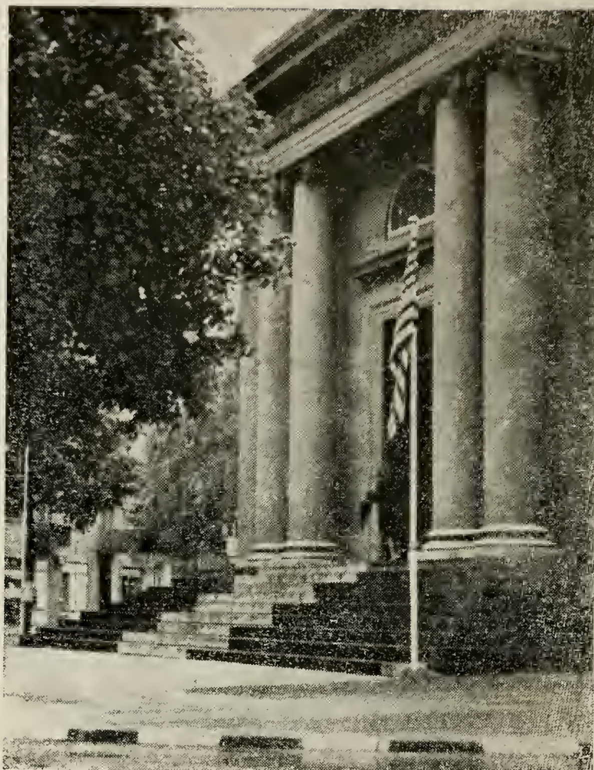
L.J.

København: Københavns Gren startede Fredag den 15. Juni en Serie Aftenunderholdninger, hvis Overskud tænkes anvendt til Oprettelse af et Fond, for hvis Midler engang skal indkøbes en Grund og et Feriehus. Det var en storstilet Begyndelse, idet der foruden lokale Medvirkende var tilkaldt Skuespillerinden Aase Ziegler og Magister Hans Hvass. Den første med Recitation og Sang, Magisteren med et interessant Foredrag om den danske Natur, ledsaget af Fuglestemmer optaget paa Grammofon. Aftenen, som var kaldt »Hyldest til den danske Sommer«, var ude for det kedelige Uheld, at det netop den Dag var alt andet end Sommervejr, saa Besøget tildels svigtede. Men de, der kom, var mere end tilfredse.

JS.

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for Den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer een Gang maanedl.
Pris: pr. Aargang (12 Numre) Kr. 4,00 — enkelte Numre 40 Øre.
Ansvarshavende Redaktør: *Orson B. West*, Priorvej 12, København F.

»Cicero« Kbhvn. N.

DA VI IGEN KUNDE BEKENDE KULØR
(Konferencen i København d. 27. Maj)

INDHOLD:

Kirkens nye Leder, *George Albert Smith* 95
Profetens Død. *Orson B. West* 96
Heber J. Grant 97
Dødsfald blandt de Halvfjerds 98
Søndagsskolen 99
Genealogisk Forening 100
Ungdomsstævne i Aalborg 101
Militærtjeneste eller civilt Arbejde? *J. Schmidt* 102
For Ledere *Om Forprogrammerne* 105
Nyheder fra Amerika 106
Foraars-Konferencerne 107
Landet rundt 108

JULI 1945 | 94. AARGANG | NUMMER 7